

Сергій КІРДАН

*здобувач вищої освіти 2 курсу ОС «бакалавр»
спеціальності 014 «Середня освіта. Біологія та здоров'я людини»*

*Науковий керівник: **ЮРЧЕНКО Оксана Володимирівна**,
канд. пед. наук, викладач кафедри педагогіки та освітнього менеджменту,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
м. Умань*

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ОБОВ'ЯЗКОВИХ ТА ВИБІРКОВИХ ОСВІТНІХ КОМПОНЕНТІВ ЯК СКЛАДНИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Упродовж останніх років відзначаємо посилення інтересу академічної спільноти та здобувачів вищої освіти до застосування інноваційних технологій навчання в освітньому процесі сучасних закладів вищої освіти. Водночас зауважимо, що здобувачі вищої освіти спонукають науково-педагогічних працівників до пошуку нових форм, методів та технологій організації синхронного та асинхронного навчання, упровадження засад практико орієнтованого навчання та елементів дуальної освіти в освітній процес.

У працях вітчизняних науковців [1–3] неодноразово наголошено на взаємозв'язку інноваційних підходів до викладання обов'язкових та вибіркових освітніх компонентів та забезпечення якості реалізації освітніх програм.

У «Рекомендаціях щодо застосування критеріїв оцінювання якості освітньої програми» досліджувані нами аспекти схарактеризовано у підкритерії 4.1. «Форми та методи навчання і викладання сприяють досягненню заявлених у освітній програмі цілей та програмних результатів навчання, відповідають вимогам студентоцентрованого підходу та принципам академічної свободи» [4, с. 29–30]. Відтак у межах реалізації освітніх програм, зокрема обов'язкових та вибіркових освітніх компонентів, основними видами навчальних занять мають бути лекції (традиційна, інноваційна (бінарна, із наперед запланованими (умисними) помилками, мультимедійна, проблемна, інтерактивна та ін.),

практичне заняття (інтерактивне, інтегрований семінар-дискусія та ін.), індивідуальне заняття, дистанційне, проєктне навчання, тренінг, самонавчання та ін. Доцільно застосовувати як традиційні методи навчання: бесіда, зокрема й евристична, розповідь, пояснення, демонстрація, доповідь, дискусія, диспут, рольова гра, метод громадської думки тощо, так і інтерактивні методи (проєктний, кейс-стаді, синектики та ін.), методів творчого пошуку (альтернативних рішень, контрольних запитань), методів дистанційного навчання та ін.

На наш погляд, ефективним у викладанні та проведенні занять в умовах дистанційного навчання є залучення роботодавців-стейкхолдерів, запрошення до викладання гостьових лекторів.

Зважаючи на те, що упровадження засад студентоцентрованого навчання суттєво змінює освітній процес, то здобувачі вищої освіти можуть істотним чином впливати на розроблення та оновлення освітніх програм, формування переліку вибіркових дисциплін, самостійного обрання наукового керівника, тематики курсових та випускних кваліфікаційних робіт, участі у наукових заходах, які відповідають їх особистим та дослідницьким інтересам, що дозволяє їм проєктувати та реалізувати власну освітню та наукову діяльність.

Отже, застосування інноваційних технологій у викладанні освітніх компонентів узалежене від рівня професіоналізму науково-педагогічних працівників та є невід'ємним складником забезпечення якості освітніх програм.

Список використаних джерел:

1. Кірдан О.Л. Забезпечення якості реалізації освітніх програм: самооцінювання закладу вищої освіти. Тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції «Консорціуми університетів: забезпечення сталого розвитку закладів вищої освіти України та їхньої конкурентоспроможності». ред. кол.: О. О. Дробахін (голова) та ін. Донецьк: ДНУ, 2020. С.146–148.

2. Кірдан О.Л., Кірдан О.П. Компетентнісний підхід як основа управління якістю вищої освіти. *Актуальні проблеми сучасної психодидактики : філософські, психологічні та педагогічні аспекти: Матеріали Другої*

міжнародної наук.-практ. конференції, м. Умань, 20-21 квітня 2018 року. *FOLIA COMENIANA* : Вісник Польсько-української науково-дослідницької лабораторії психодидактики імені Я. А. Коменського. Умань : ВПЦ «Візаві», 2018. С. 61–62.

3. Кірдан О.Л., Кірдан О.П. Шляхи забезпечення якості освітніх програм: змістовність відображення у публічному просторі процесу їх реалізації. *Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» 08-10 квітня 2020 р.* Одеса, ОНАХТ. 2020. С. 259–262.

4. Рекомендації щодо застосування критерії оцінювання якості освітньої програми. Затверджено Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти 17 листопада 2020 р.: ТОВ «Український освітянський видавничий центр «Оріон»». Київ, 2020. 66 с.